

(42) BALLADEN OM PEDER GRÅSTEIN OG SKJØNNE MAGDA

Tekst og tone: FREDDIE LANGRIND

Ped - er Grå - stein, født i

fatt - ig - kår i att - en - åt - ti -

fem, han krøp ut av stein - gar'n

som var lagt rundt plass-en, al - dri

sa han stort, men det som kom var

myn - tet mest på dem, som med

sølv - skjje grav - de gull, om

så bak dass - en.

Peder Gråstein, ført i fattigkår i atten-åttifem, han krøp ut av steingar'n som var lagt rundt plassen, aldri sa han stort, men det som kom var myntet mest på dem som med sølvskje gravde gull, om så bak dassen.

Peder søkte seg til turnmiljø, men dette var fornemt, han gikk inn i kø blant fattigfolk og bønder, men talentet kunne ingen ta, så det ble straks bestemt at hans plass var foran snobberiets sønner.

Han var sterk og rak i ånden og han lærte seg å smi men da smeden, heller keitet og forlegen, møtte Magda med sitt lange hår og guttepjokk på si' bød han inn de to, og gutten ble hans egen.

Han fikk Hydro-jobb på Rjukan og en datter og en sønn, så kom minstemann og han ble kledd i kjole, dette skulle vært ei jente etter Magdas beste skjønn, Peder sa: «Hun kan vel kanskje hete Ole...?»

Deres liv ble trangt og traurig, Peder dro til USA, men en jobb på bro ble ingen lykketjerne: De var to i andre enden, men de slapp og falt ifra; Peder tok imot en bjelke over knærne!

Men han ristet rien av seg og på Grønland fikk han jobb, han ble vinter'n der i lag med eskimoer. Her var ikke plass for store ord og pyser eller snobb og han smidde gjerne andre ting enn broer.

Vel tilbake der i Magdas hus av blonder og pastell smidde Peder etter andres idealer. Bossen ba ham også huske å ta vare på seg selv «Gå og skaff deg tenner, Peder, jeg betaler!»

Og da Krossobanens tårn ble bygd var Peder selvsagt med, tronet høyt der under bergets bratte helle, men så kom det bud til Magda om hva aldri måtte skje: «Peder ramla ned og ligger daud i fjellet!»

Men hva ingen trodde mulig var et faktum likevel: Peder taklet også det å kunne falle! Noen kalte det et under, noen kalte det et hell og det underligste C-moment av alle!

Mørke skyer trakk seg sammen, det ble streik og tillitsbrudd fulgt av lockout og da er det man erfarer hvem som er ens sanne venner, Peder selv ble kommunist, sterkeste støtte kom fra Sovjets proleterer!

Den som tror at Peder bare tråkket alvorstunge spør skulle sett hans lek med barna som elever, han gikk rundt omkring på hender opp og ned av stol og bord eller vred og bøyde jern med bare never.

Men de grønne år blir gule og de gule år blir grå, alle famler vi mot alderdommens gåte. Da de klippet Magdas lange hår som ingen kunne rå var den første gang de så en gråstein gråte!

Du kan mene at i tidens løp vil ingenting forbli, intet er vel verdt å legge seg på sinne. Men vær viss på at om hundre år skal smeden ennå smi og en gråsteinstanke vokte Magdas minne!

Magda og Peder var mine besteforeldre på morsiden, og historien her er sann og nøkternt fortalt. Magda fikk hjerneslag og var lenge syk. Da hun døde i 1961 falt Peder sammen og fulgte henne fem måneder senere

© VISEMAKERIET Freddie Langrind
> 69 VISEORIGINALER <